

[Pinholt.]

— gøs tilbage, jeg tør sige de *turde* ikke gennemføre dette Forslag. Det vilde ikke have kunnet samle Flertal her i Tinget, saa kunde den højtærede Minister have talt lige saa længe og lige saa indtrængende, han vilde, det havde været umuligt at gennemføre det her. Og det var, fordi det viste sig, at Teorien her gik mod det rimelige, imod det fornuftige, derfor kunde det ikke være blevet gennemført.

Nu siger den højtærede Minister, at her føres ikke noget som helst væsentligt af Skatter over paa Landbruget; der er nogle enkelte Smaabygninger indenfor de bymæssigt bebyggede Dele af Landkommunerne, hvis Skat bliver ført over paa de store Gaarde, og Resten er ikke noget værd at tale om. Hvis det hele ikke er værd at tale om, det, der sker her, saa er det jo heller ikke nødvendigt at føre Forslaget igennem, saa er det hele ingenting. Men saadan er Forholdet heller ikke, og en Ting har den højtærede Minister faaet skjult ved at tage alle disse Gennemsnitstal: han har faaet skjult de Forskydninger, der foregaar indenfor de enkelte Grupper af Ejendomsstyper, og han har navnlig faaet skjult, at der for de daarlige Egenes Vedkommende vil foregaa en afgjort og meget betydelig Forskydning ned paa de svageste Husmandsbrug. Det har han faaet skjult. Det ses ikke, men det kender vi andre, og det er Aarsagen til, at i en Kommune som Aal faar alligevel Husmandsgruppen et Skattepaalæg.

Saa sagde den højtærede Minister, at de, der har fra 1 til 6 Tdr. Land, de faar dog et Skattepaalæg. Ja, det havde jeg jo sagt, men det var kun et Paalæg af 1 Kr., og det er ogsaa rigtigt. Derimod de, der ligger over 18 Tdr. Land, de faar et Paalæg af henved 200 Kr., men det nævnte den højtærede Minister ikke. Hvorfor kan det nu ske i Aal? Jo, det kan ske, fordi, som jeg allerede har sagt, Kommunen er delt i to Halvdele, hvoraf den ene er frugtbar og den anden mager, og derfor forskydes ustandseligt Skatten fra den frugtbare Del over paa den svage Del. Jeg ser, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men det er ikke saa vanskeligt at faa fat i, hvis man ellers vil tænke sig om. Thi derude har de Bygninger, som ikke er af større Værdi end, at hele Bygningsværdien kan fradrages i det kommunale Fradrag, og enhver Forhøjelse af Grundskylden bevirker jo et Paalæg, og de faar ikke Andel i den Nedsættelse af Ejendomsskylden som kommer fra alle de andre Ejendomme. Derfor faar de Paalæg; det er

saa soleklart, at det kan ikke noget fornuftigt Menneske tvivle om.

Jeg vil derfor sige, at denne Reform er i mindre Grad, men paa samme Maade, en Utilbørighed og en Uretfærdighed som det Lovforslag, der blev forelagt i Fjor.

Naar nu den højtærede Minister og ogsaa det ærede Medlem Hr. Jens Jensen — ham skal jeg nu tilgive, for han førte ikke noget som helst Bevis, gjorde end ikke Forsøg derpaa, men udtalte blot sin Tro, og det skal han have Lov til uanfægtet — siger, at Venstre har forladt sin Grundskyldsvej, vil jeg sige, at Venstre har ikke forladt noget som helst; de har medvirket til det, som de har sagt, at de vilde medvirke til, nemlig at Bygninger og Jord blev beskattet hver for sig, og at Bygningerne fik en noget mindre Beskatningspromille end Jorden. Det har Venstre medvirket til at gennemføre, og det gennemførtes af Venstre, først for Statskattens Vedkommende og derefter for Kommuneskattens. Dermed har vi ment, at den Sag foreløbig kunde gaa sin Gang. Derfor har vi ikke noget Ønske om at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

Men jeg maa jo sige, at det er ejendommeligt at ville benægte, at der foregaar væsentlige Forskydninger fra bymæssige Bebyggelser ud paa Landbrugsjord. Saa-danne Forskydninger foregaar i Ringe og Brænderup og adskillige andre Steder med Hensyn til tusindvis af Kroner, og vi kan end ikke af Tabellerne se, hvorledes Forskydningerne foregaar indenfor de forskellige Grupper.

Den højtærede Minister mente, at en loyal Benyttelse af disse Tabeller vilde have ført til, at jeg skulde have rost dette Lovforslag som noget saa genialt. Nej, jeg tror nok, at jeg har gengivet Tabellerne fuldkommen loyalt. Jeg har gengivet de Forskydninger, som forekommer, og jeg har fremdraget den Urimelighed, der fremkommer. Jeg vil derfor sige til den højtærede Minister, at han skal ikke vente, at dette Lovforslag gennemføres ved vor Hjælp. Jeg tror heller ikke, den højtærede Minister skal vente, at han ved at gaa ud i Landet kan faa noget Flertal for dette Lovforslag, thi jeg tror ikke, at der er nogen Stemning ude i Landet for i det hele taget i Øjeblikket at gaa til den Forskydning af Skattebeløbet, som der er Tale om her.

Jeg tror, jeg kan slutte med disse Bemærkninger. Jeg har ikke noget at bemærke til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, der dog saa, at dette her ikke førte til noget reelt. Den Smule, der kunde være,